

ви какво-то казвашь, казвай какво-то правнись.,
Херцоге, азъ съмъ този когото търсите.

ДОНЪ АЛФОНСЪ, като ся обръща къмъ Дона Люкреція

Държъ си честно-то слово на коронясанъ хер-
цогъ, госпоже.

ДОНА ЛЮКРЕЦИЯ

Има да ви кажѣхъ двѣ думы, милостивый госпо-
дарю.

[Херцогъ-тъ дава знакъ на вратарь-тъ и на вардачитъ да ся оттеглятъ съ заперей въ близкия та стая]

ПОЗОРНИЦЕ IV.

ДОНА ЛЮКРЕЦИЯ, ДОНЪ АЛФОНСЪ.

ДОНЪ АЛФОНСЪ

Какво искате да ми кажите, госпоже?

ДОНА ЛЮКРЕЦИЯ.

Що искамъ да ви кажѣхъ; искамъ да не умрѣ
този момъкъ.

ДОНЪ АЛФОНСЪ

Нѣма еще единъ четвъртъ бѣхте влѣзли при
мене разярена като иѣкоя бура, разгнѣвена и пла-
чаща, оплакахте ми ся за поврѣдата която ви у-
чинили, искахте съ проклинанія и шумъ главъ-тъ
на престѣпникъ-тъ, накарахте мя да дамъ херцог-
ско честно слово че не щѣ да го пуснѣхъ да излезе
живъ отъ тукъ, азъ ви ся искрено обѣцахъ, а
пакъ сега не искате да загине! — За име Хри-
стово, госпоже, това е чудно.

ДОНА ЛЮКРЕЦИЯ,

Не искамъ да умрѣ този момъкъ, Господине
херцоге.